

Under Bugsering i Lodsfarvand skal Lodsernes Eneret til Lodsnng anses for krænket, naar en i det paagældende Farvand ukendt Fører af et Fartøj lader sig bugseres gennem Farvandet uden at benytte Lods, og der vil da kunne gøres Ansvar gældende i Henhold til Lodslovens §§ 12 og 13. Naar en Skibsfører som saadan mindst 3 Gange indenfor et Tidsrum af 3 paa hinanden følgende Aar har benyttet Lods i et Farvand, anses han umiddelbart derefter som farvandskendt i det paagældende Farvand og har Ret til i dette at lade sig bugseres uden at benytte Lods. Denne Ret bevarer han, saa længe han mindst en Gang hvert andet Aar, efter at han sidste Gang har benyttet Lods, som Skibsfører besejler det paagældende Farvand med eller uden Lods. Paa Forespørgsel af Stedets Lodser skal Skibsføreren meddele, hvorvidt han opfylder de foreskrevne Betingelser for under Bugsering at være fritagen for at benytte Lods. Undlader Skibsføreren at besvare Forespørgslen, eller viser det sig, at hans Meddelelser i Anledning af Forespørgslen ere urigtige, bliver han i hvert Tilfælde at anse efter Lodslovens § 12. Ovenstaaende Fordring om Farvandskendskab kræves dog ikke af Førere af nedennævnte Fartøjer, der altsaa til enhver Tid frit kunne lade sig bugseres uden at tage Lods, medmindre de i et bestemt Farvand ere underkastede Lodstvang:

- a. alle Fartøjer under 80 Brutto Register Tons,
- b. alle Fartøjer under Bugsering gennem Sundet og Bælterne,
- c. tomme og ballastede Fartøjer under 150 Brutto Register Tons under Bugsering gennem andre Gennemsejlingsfarvande.

Undtagelsen for de under b. og c. nævnte Fartøjer gælder dog ikke, naar de bugseres til et i vedkommende Lodsdistrikt beliggende Bestemmelsessted, i hvilket Tilfælde Ansvar kan gøres gældende i Henhold til Lodslovens §§ 12 og 13 overfor selve Indlodsnngen til Bestemmelsesstedet.

Naar en Skibsfører tager Bugserhjælp, skal Bugserfartøjets Fører, om muligt inden Bugseringens Begyndelse, eller saa snart det lader sig gøre, oplyse Skibsføreren om, under hvilke Betingelser han er lodspligtig; undlader Bugserfartøjets Fører dette, bliver han at anse efter Lodslovens § 13, saafremt Skibsføreren viser sig uberettiget til at have ladet sig bugseres uden Lods.

Føreren af et Skib, der følger efter et andet med Lods om Bord, skal ikke betale Lodspenge.

Krigsskibe eller Skibe i Statstjeneste erlægge, naar de benytte Lods, samme Betaling derfor som private Fartøjer.

Betalingen for de Lodsninger, som Lodserne efter de vedkommende Reglementer ikke ere pligtige at foretage, men som det er dem tilladt at foretage, erlægges efter Overenskomst, medmindre anderledes er bestemt i det vedkommende Reglement eller i Lodseriets særlige Takst.

§ 32.

Naar under samme Lodsnng Dybgaaendet forandres, beregnes Betalingen for hele Lodsnngen efter det største Dybgaaende.

For Skibe, der ikke ere maalte, benyttes ved Beregningen af Lodspengene Deplacementet i Stedet for Drægtigheden.

§ 33.

Forbliver en Lods ved et Skib til dets Lodsnng længere Tid end de Etmaal, som ifølge den særlige Takst anses tilstrækkelige til et Skibs Lodsnng, betales der ham, foruden de i Taksten fastsatte Lodspenge, for ethvert paafølgende Etmaal 2 à 3 Kr. efter Ministerens Bestemmelse.

Etmaalet beregnes fra den Tid, Lodsen er kommen om Bord efter Signal eller Bestilling, og en Del af et Etmaal regnes for et helt Etmaal.

Særlig Godtgørelse for Ophold af bestilt Lods kan paabydes i det paagældende Lodseris Takst.

Naar Lodsnngen skal betales efter Overenskomst, komme foranstaaende Bestemmelser ikke til Anvendelse.

Dersom en Skibsfører, som ligger tilankers paa aaben Red, for sit Skibs Sikkerheds Skyld ønsker en Lods stadig om Bord, indtil Skibet letter, og Lodsen kan undværes fra Lodseriet, da skal herfor erlægges Betaling efter Overenskomst.